

MALDOS IR VIEŠPATIES GARBINIMO TARNYSTĖS ŽINIARAŠTIS

Šv. Kazimiero parapija

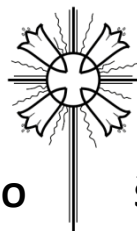
2017m. balandis

Visagalis Dieve, meldžiam Tave,
kad Šv. Kazimiero užtarimu,
Tau tarnautume šventai ir teisingai.

PRAŠOME JŪSŲ MALDŲ UŽ SEKANČIAS INTENCIJAS:

- ***Už jaunas žmones, kad jie mokėtų dosniai atsiliepti į savo pašaukimą ir rimtai apsvarstyti galimybę pasišvęsti Viešpačiui kunigystėje arba pašvęstajame gyvenime.*** (popiežiškoji balandžio mėnesio intencija)
- Kad Jėzaus Kristaus kančia ir mirtis stiprintų Bažnyčią augti šventume ir duotų jėgų naujai augti.
- Kad šios likusios pasiruošimo dienos būtų atsimainymo malonės laikotarpis visiems, besiruošiantiems būti pakrikštytais ir priimtais į Bažnyčią Velykų Vigilijos metu.
- Kad krikščionys visame pasaulyje išgyventų Didžiosios Savaitės dienas su ypatingu pamaldumu, savęs atsidavimu ir dievobaimingumu.
- Kad Gavėnios pasiryžimai toliau keistų mūsų gyvenimo būdą gerą linkme, idant mes vis labiau taptume panašūs į Kristų.
- Kad Dievas laimintų kun. Bacevičių ir Pastoracinę ir Finansų Tarybas, jiems siekiant užtikrinti Šv. Kazimiero parapijos ateitį.
- Kad visi parapijiečiai suprastų jų atsakomybę užtikrinti Šv. Kazimiero parapijos ateitį teikiant finansinę paramą, remiant lėšų telkimą, įsijungiant į parapijos veiklą, dalinantis įdėjomis ir, visų svarbiausia, meldžiantis.
- Kad Viešpats išgelbėtų visus, kurie gyvena nepritekliaje, ypač vargšus, alkstančius, benamius, ligonius, bedarbius, ir tuos, kurie supančioti žalingų įpročių.
- Kad mūsų Maldos ir Viešpaties Garbinimo Tarnystės narių tikėjimas maldos galia būtų patvirtintas.

KAS NAUJO

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJE?

balandžio 3d. – **Parapijų telkinio Sutaikymo sakramento pamaldos** 7:00v.v. St. Mary parapijoje

balandžio 7d. – **Pirmojo mėnesio penktadienio Eucharistijos garbinimas** ryte 8:00 - 9:00v.r. bažnyčioje

balandžio 16d. – **Velykos**
paskutinė diena įteikti Altoriaus Draugijos gėlių pardavimo užsakymus

BALANDŽIO MĖNESIO ŠVENTASIS

ŠV. PRANCIŠKUS PAULIETIS

atsiskyrėlis
(1416-1507)

balandžio 2d.

“Būkite taiką mylintys. Taika yra brangus turtas, kurio turėtume ieškoti su didžiu uolumu. Atsiverskite nuolankia širdimi. Gyvenkite savo gyvenimus taip, kad Viešpatį jus laimintų.”

(iš Šv. Pranciškaus Pauliečio raštų)

Kai Pranciškus Paulietis buvo 13-kos metų, jo tėvai jį atvedė į pranciškonų vienuolyną. Ten jis išmoko skaityti ir rašyti ir pradėjo puoselėti atgailavimo įpročius, pagal kuriuos paskui gyveno visą savo gyvenimą. Po metų jis ėjo piligriminėje kelionėje kartu su savo tėvais į Assisi ir Romą. Kai jam sukako 15 metų, jis pradėjo gyventi atsiskyrėlio gyvenimą oloje prie jūros. Praėjus penkeriems metams, du kiti jauni vyrai prisijungė prie jo, ir taip prasidėjo Šv. Pranciškaus Asyžiečio atsiskyrėlių brolija. Vėliau, norėdamas kad broliai būtų žinomi kaip mažiausieji Dievo šeimynos nariai, jis pakeitė brolijos vardą į *Minimų Ordiną*.

Pranciškus ir jo bendrai gyveno kontempliatyvų atsiskyrėlių gyvenimą; jie gyveno atsiskyrę ir atgailaudami. Atgaila, artimo meilė ir nuolankumas buvo jų pašvęstojo gyvenimo pagrindas ir taisyklė. Nors Pranciškus mėgo kontempliatyvų gyvenimo būdą, atėjus laikui jis pajuto Dievo ir popiežiaus kvietimą labai įsijungti į viešąjį žmonių gyvenimą.

Viešai sukritikavęs karaliaus Ferdinando iš Napoli ir jo sūnų elgesį, liečiantį vargšus ir engiamus žmones, Pranciškus užsitraukė ant savęs karaliaus rūstybę. 1482 metais popiežius Sikstas IV paprašė Pranciškaus nuvykti į Prancūziją ir padėti jos karaliui Louis XI ruošti mirčiai. Nuvykęs į Prancūziją Pranciškus netikėtai įsivėlė į krašto politiką ir padėjo sutaukinti Prancūziją su Britanija ir su Ispanija. Tarnaudamas karaliui jis patarė karališkoms šeimoms susitaikyti per vedybas ir perkalbėjo karalių sugrąžinti Ispanijai dalį ginčijamų žemių. Pranciškaus gyvenimas prabyla į mus šiandien. Jis buvo kontempliatyvus žmogus, pašauktas į veiklos gyvenimą – jis buvo žmogus, kuris juto ir suprato įtampą tarp maldos ir tarnystės.

Šaltiniai: IN HIS LIKENESS, by Rev. Charles E. Yost, SCJ, STL; SAINT OF THE DAY, Leonard Foley, O.F.M., Editor; SAINTS AND FEASTDAYS, Loyola University Press

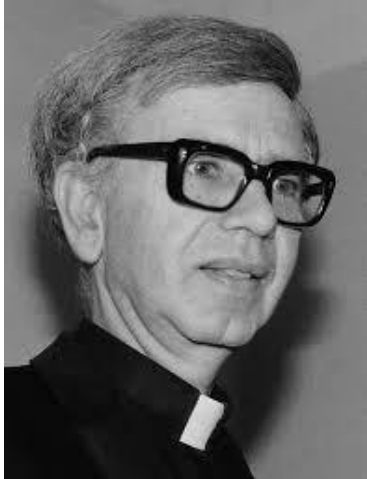
IŠ KATALIKŲ BAŽNYČIOS KATEKIZMO

Dievas viską pasakė savo Žodyje

#65 „Daugel kartų ir įvairiais būdais praeityje Dievas yra kalbėjęs mūsų protėviams per pranašus, o dabar dienų pabaigoje Jis prabilo į mus per Sūnų.“ Kristus, žmogumi tapęs Dievo Sūnus, yra vienatinis, tobulas ir nepranokstamas Tėvo Žodis. Jame Jis viską pasako, ir kito žodžio nebus. Šv. Kryžiaus Jonas, kaip ir daugelis prieš jį, puikiai tai išreiškia, komentuodamas Žyd 1, 1–2:

Nuo to laiko, kai Jis mums atidavė savo Sūnų, kuris yra Jo vienintelis Žodis, Dievui nebelieka nieko daugiau pasakyti. Tuo vienu Žodžiu Jis mums pasakė iš karto viską [...]; nes ką Jis anksčiau buvo sakęs pranašams dalimis, Jis viską pasakė savo Sūnuje, mums atiduodamas viską, savo Sūnų. Dėl to tas, kuris dabar dar klausinėtų Viešpatį ar lauktų iš Jo vizijos ar apreiškimo, ne tik elgtųsi kvailai, bet ir įžeistų Dievą, nežvelgdamas vien į Kristų, o ieškodamas dar ko nors kito arba kokių nors naujovių.

Šaltinis: katekizmas.lcn.lt

kun. Tadeusz Dajczer (m.2009)

lenkų kunigas, teologijos profesorius Varšuvoje,
ko-steigėjas Nazareto Šeimų judėjimo

TIKĖTI TUO, KURIS BUVO DIEVO SIŪSTAS

“Tikėjimas yra dalyvavimas dieviškajame gyvenime. Jis yra išgyvenimas Dievo gyvenimo mumyse, leidžiantis mums matyti save pačius ir mus supančią tikrovę, lyg juos matytume Dievo akimis... Susidūrus su žmogiškuoju bejėgumu, tikėjimas tampa nuolatiniu atsiliepimu beribiui Dievo gailestingumui ir laukimu viso, kas ateina iš jo.” (Gustave Thils)

Kiekvienas mūsų gyvenimo momentas yra persunktas Buvimu, kuris mus myli ir mums teikia dovanas. Gyventi tikėjime reiškia matyti šį mylintį ir nuolatos mus apdovanojantį Buvimą. Per tikėjimo malonę Kristus pamažėli tampa šviesa, nušviečiančia žmogaus gyvenimą ir visą pasaulį. Jis tampa gyvu ir gyvuojančiu buvimu jo sekėjų gyvenimuose. Kiekviena gyvenimo akimirka neša jo buvimą. Laikas yra Buvimas, parašyta didžiąja “B.” Jis yra Kristaus Buvimas, esantis mūsų gyvenime. Tai yra asmeniškasis Dievo buvimas, atsiveriantis mums kaip tasai, kuris kažko tikisi iš mūsų. Dievas mums atsiskleidžia per savo valią. Bet kas tai yra Jo valia? Ji visuomet yra tai, kas mums labiausia tinka, nes Dievas yra Meilė. *Kiekviena jūsų gyvenimo akimirka yra susitikimo su Buvimu, kuris tave myli, akimirka.* Tai reiškia, jog kiekviena akimirka yra evangelizacijos dovana, kadangi tai iš tikrųjų yra Buvimas, kviečiantis mus kažką daryti.

kun. Tadeusz Dajczer